

TEKSTOVI ZA DEČKE:

“Bio bih Te najradije zagrlio, ali je moja volja gospodar za sada srcu. Ne! Mi još nismo zaručnici, a kamo li muž i žena... Djevojačku čast čuvati i braniti kao zjenicu oka... Stoga ja nisam mogao popustiti svom srcu. Krv nije voda, a znaš da mnogi bračni par ima zahvaliti svoju nesreću u braku prenježnom milovanju u doba zaručništva... Ja sam, kako vidiš, uživao. Bio sam ‘hladan kao led’, a ipak uživao...

Nastojmo oboje, Ti i ja, da ne damo nikakva povoda naklapanju, dok Božji svećenik ne blagoslovi zauvijek naš savez pred oltarom. Mi ćemo i naše vjenčanje obaviti mirno i tiho, kako dolikuje kršćanima. Ako Ti ja ne bih pisao češće, ne budi zabrinuta jer sam Te uistinu zavolio nakon Tvoga odgovora i mislim da ćeš mi donijeti blagoslov Božji.

Neobična pohlepa obuzela je ljude te se više ne pazi ni na što. Toga ćemo se mi čuvati, a umjesto toga moliti i raditi. Ne boj se! Premda kaže Sveto pismo da je muž glava ženi i obitelji, ipak nigdje ne kaže da je žena rob mužu. A znaš da sam i ja kršćanin pa znadem da se žena i muž moraju lijepo slagati i uzajamno potpomagati da dostignu svoju konačnu svrhu za koju su stvoreni - Nebo.“

Iz knjige Mladi Stepinac – Pisma zaručnici

„Orao se treba odgojiti za Kristova junaka i zato se treba najviše i redovno družiti s mladićima, svojim drugovima – Orlovima. Kad ga obiteljske, društvene i životne prilike dovedu u susret s djevojkama, treba se držati ovoga: Pristojnost, štovanje i sramežljivost pokazuje Orao družeći se s djevojkama posebice time da se u njihovoj nazočnosti osobito čuva svake nepristojne riječi i izraza; da se prema njima vazda vlada muževno, a ne ulaguje se i ne gizda; da djevojke navodi na plemenite i lijepe misli i čuva i brani njihovu djevojačku čast, kako dolikuje katoličkom mladomu vitezu; da nikada ne pleše nepristojne plesove ili one koji ga navode na grijeh; da im daje dobre knjige, novine i časopise na čitanje; da izabire vazda samo društvo poštenih djevojaka koje su posvuda na dobru glasu.“

Iz Zlatne knjige – Priručnika Orlovske organizacije bl. Ivana Merza

„Kad sretnoš djevojku, misli na svoje domaće ognjište. Kao što štuješ svoju majku, moraš da štuješ i svaku djevojku, jer ona ima jednom da postane majkom. Korijen je kršćanskom viteštvu u poštivanju materinskoga dostojanstva. Pravomu se viteštvu mladić već treba da vježba u rodnoj kući, u vladanju prema svojoj sestri.

Odabranicu valja ljubiti. Djevojku, kojom hoćeš da se ženiš, moraš ljubiti. Pod istinitom se ljubavlju ne razumijeva ona «žarka ljubav» zaljubljenih, koja brzo ohladi i onda se često pretvara u odvratnost i mržnju. Prava se ljubav osniva na međusobnom poštivanju, na međusobnoj sklonosti. Ova ljubav ne traži tek sebe i svoju korist, već dobro drugoga. Prava ljubav nastoji da ljubljena osoba ima ono, što je za nju dobro, i raditi će, da joj to i dade.“

Iz knjižice Ti i ona bl. Ivana Merza

„Ona je odraz Božjeg savršenstva, koja je tebi namijenjena da te dopunjujući diže. No, da ti zaista bude potpuna pomoć, treba da si međusobno sve donesete u brak i da ništa ne ispijete prije, jer će inače uzmanjkati u gorkim danima. Zato gledaj u zaručnici najprije značaj i duševnost, koji kriju vječno blago za tvoje potomstvo. Prije ženidbe treba da ste oboje netaknuti, jer će samo takvi ostati vjerni u ženidbenoj čistoći. Izbjegavaj opasnosti nježnosti, preranog zaljublivanja, dodire. Razvijaj se da joj u obitelji mogneš puno dati, a ne samo od nje tražiti i primati: sam Gospodin će te napuniti kroz tvoju pouzdanu molitvu kad ga primaš u sakramentima. Božanska dobrota je ono vječno žensko što prosjajuje kroz žensko biće i pobuđuje te na jaču ljubav k Bogu.

Kakova želiš da ti budu djeca, takovu izaberi njima majku. Kad se dakle zreo mladić hoće da ženi, mora naročito da traži majku svoje buduće djece. Iz njezina srca mora da struji u malešno srdašće djeteta samo ljubav, dobrota, pobožnost, hrabrost, duševni mir; jednom riječi sve, što je plemenito i lijepo. Kakvo dakle želiš da bude srce tvojega čeda, takovu mu traži majku.“

Iz knjižice *Ti i ona* bl. Ivana Merza

TEKSTOVI ZA DJEVOJKE:

Žena mora biti jasna i čista – da u obitelji sve bude jasno i vidljivo. Ona mora spajati razum i srce, dublje promatrati u sebi i oko sebe. Ona mora pronaći sebe, upoznati sebe, odreći se sebi da bi duša bila spremnija za Boga. Žena treba biti pravedna, blaga, a istovremeno čvrsta i stroga. Duša žene je prostrana, otvorena za sve ljudsko, za ljudske duše, za Kraljevstvo Božje.

“Narav se samo snagom milosti može osloboditi ostataka svojih grijeha, povratiti u čistoću i osloboditi se za primanje božanskog života. Sam taj božanski život je unutrašnja pokretačka snaga iz koje proizlaze djela ljubavi. Ako je život žene potpuno usidren u Isusu, tada će biti i najzaštićenija od opasnosti da ne izgubi mjeru u brižnoj ljubavi za ljude iz svoje okoline i da na krivi način sebe samu ne žrtvuje i tako sama sebi ne izbije tlo na kojem mora stajati da bi bila drugima oslonac i potpora. Što se Gospodinu predaje, to se ne gubi nego se čuva, čisti, uzvisuje i u pravim mjerama odmjerava!”

Iz djela sv. Edith Stein

„Ženska duša oblikovana je kao sklonište u kojem druge duše mogu naći svoje utočište. Sama priroda ljudske duše, razlog zbog kojeg postoji, jest to da se poveže s ostalim dušama.“ Žene su posebno obdarene sposobnošću da otvore svoje duše, što daje svrhu i smisao životima drugih. U suvremenom svijetu suosjećanje se ne podržava niti ne postoji razumijevanje za nj, jer se ne drži mogućim, niti se cijeni, ali sv. Edith Stein inzistira da je to vrijedno poslanje.

„Ženska duša mora biti ekspanzivna i otvorena za sva ljudska bića. Mora biti tiha, da olujni vjetrovi ne bi utruli nijedan plamičak; topla, da se ne smrznu nježni pupoljci, slobodna od sebe, tako da se vanjski život može nastaniti u njoj. Konačno, mora biti zaljubljena u sebe, kao i u svoje tijelo, tako da cijelim bićem bude spremna i raspoloživa za svaku nastalu potrebu.“ Žena koja ima puni nadzor nad sobom, u stanju je živjeti za druge. Njezina istinska snaga leži u požrtvovnoj ljubavi, koja nadopunjuje slabosti ostalih. U svijetu u kojem moć, imetak i popularnost plijene svu pozornost, to je dobar podsjetnik da žena radost i zadovoljstvo ponajprije pronalazi u ljepoti duše.

„Žena prirodno želi prigrliti sve ono što je živo, osobno i cjelovito. Njegovati, čuvati, štiti, gajiti i očekivati napredak njezina je prirodna, tjelesna čežnja. Žene ne razumijevaju samo intelektom, već također i srcem.“

Iz djela sv. Edith Stein

Bog je stvorio muškarca i ženu da bi jedno drugome služili u zajedničkoj ljubavi prema Bogu, ne kako bi se među sobom natjecali za Božju ljubav. Danas postoji samo potreba za ljubavlju iskazanom nesebičnim darivanjem sebe. Dostojanstvo žene proizlazi iz toga što je ona kao i muškarac stvorena na sliku Božju. Dostojanstvo joj nitko ne može oduzeti, ali da je tim veća opasnost ako se ona svog dostojanstva kao slike Božje želi odreći, želi ga izvitoperiti u nešto što nije u Božjem promislu. Jer nije Bog od Adama uzeo rebro da bi oblikovao novog Adama, već da bi oblikovao Evu, te samim tim nije cilj moderne žene postati muškarac već – nova Eva, a istinska nova Eva jest Marija. Marija je ona u kojoj je dostojanstvo žene i svrha ostvareno u punini. Sv. Ivan Pavao II. naglašava kako „jedinствени kontakt novog ljudskog bića koje se razvija unutar žene uzvisuje stav prema ljudskim bićima - ne samo prema vlastitom djetetu, nego prema svakom ljudskom biću - koje istinski obilježava osobnost žene. Uvriježeno je mišljenje da su žene sposobnije obraćati pažnju na drugu osobu i da majčinstvo još više razvija ovu predispoziciju. Žene mogu u Duhu Krista uistinu otkriti cijelo značenje njihove ženstvenosti i stoga naginjati 'iskrenom darivanju' sebe drugima kako bi pronašle sebe.“

Kako je Marija uzor ženema? Marija šuti kad je šutnja jača od riječi, a govori kad svi šute. Ona govori „Vina nemaju!“ i moli čudo od svoga Sina. Ona je ta koja će isprositi Isusa da promijeni ustajalu vodu koja je preplavila svijet grijehom, egoizmom i nemoralom, u istinsko vino kojim se svijet obnavlja nesebičnom ljubavlju i sebedarjem. Takva žena odgaja djecu da budu sveti, takvoj ženi cilj u braku jest svetost supružnika. Ona svom muškarcu daje snagu da ne bude kukavica i ne bježi od napora Kalvarije, nego da stane poput svetog Ivana podno križa. Jer tek takva – marijanska žena – može potaknuti muškarca da djeluju Kristovski.

Prema enciklici *Mulieris dignitatem* sv. Ivana Pavla II.

Sluga Božji Fulton J. Sheen navodi da je „moderna žena postala jednaka muškarcima, ali time nije postala sretna. Ona se 'emancipirala', oslobodila se kao cvijet otkinut od svojeg korijena, od svojeg smisla. Tražeći matematičku jednakost s muškarcem ona je dvostruko izgubila od svoga dostojanstva: prvo, što je postala žrtvom muškarca, a drugo, žrtvom stroja. Ona je postala žrtvom muškarca kao oruđe njegova uživanja, počevši, pukom izmjenom sterilnih egoističnih čuvstava, služiti njegovim potrebama. A žrtvom stroja postala je podvrgavši svoj „kreativni životni princip“ tj. onaj svoj roditeljsko-preporoditeljski životni smisao, proizvodnji beživotnih stvari.“

Odanost, požrtvovnost, ljubav – ova svojstva su vezana za ženu kao takvu, za ono što ona jest i što čini u svom životu. Ako ono što ona jest i što čini, nije na tragu toga da se ona u tim svojim svojstvima ostvari, onda imamo problem, jer – ako nemamo ostvarene žene, nemamo niti ostvarene muškarce. Marija kao uzor dovodi u sukob sliku emancipirane žene i sliku ponizne službenice. Ona pokazuje kako je ponizna službenica jedino istinsko oličenje dostojanstva i ljepote ženskog bića. Marija je puna nježnosti i pažnje. U odnosu prema ljudima osjećamo ju nesebičnom, punom dosjetljive ljubavi. Majčinstvo prihvaća kao neizrecivo dostojanstvo i dar. Ona je znak Boga u kojem i sama nalazi smisao svoga života, Boga koji ljubi vjerno i milosrdno. Marija nas upozorava na tu ljubav koja želi svakome od nas ispuniti život. Marija je ponizna, vjerna, šutljiva, strpljiva. Nije povodljiva. Vjernica je i u radosti i pod križem.